

בין שמתברכת האי ארץ החיים הזו
מצד הימין ומקבלת מזון, אזי
מבקשים רחמים על הכל. רחם
ה' אלהינו על ישראל עמך ועל
ירושלים עירך וגו'. שהרי מאותו
מזון וספוק של ארץ החיים נזכה
בה אנחנו ובית המקדש, שיבנה
בית המקדש למטה באותם
רחמים.

ובשבת, פשהדין לא נמצא
להיות נצח והוד כלל החסדים,
אומר רצה והחליצנו, להיות
שניהם, (ישעיה נד) חסדי דוד
הנאמנים, ועל זה אל תהי צרה
וגון וכו', שהרי רצה ומודים הם
חסדי דוד, ושנים שלום שאמרנו
בתפלה בברכת עושה שלום
במרומיו הוא ברחמיו יעשה
שלום עלינו.

הטוב והמטיב, שהכל בא מצד
הימין ולא מצד השמאל כלום.
מי שמברך ברכת המזון, הוא
נוטל ברכות בראשונה מכלם,
ומתברך בכלל של ברכת המזון,
ועל זה יש לו ארץ חיים. מי
שנוטל כוס של ברכה ומברך
עליו, פתוב (תהלים קטז) כוס ישועות
אשא. מי הישועות? זה הימין,
שהוא מושיע מכל המקטרגים
של העולם, שפתוב (הושיעה לו ימינו)
ותושע לו ימינו, וכתוב (תהלים ס)
הושיעה ימינך וענני.

בין כף האיר היום, קמו כלם
ונשקוהו. אמר רבי יוסי, ודאי יום
משתה הוא היום הזה, ולא נצא
מכאן עד שיעשה משתה לכל
העיר. זהו משתה שהקדוש ברוך
הוא רוצה בו. לקחו את אשתו
וברכו אותה בכמה ברכות. עשו
שאביה יתקן בית אחר לשמחה,
כנסו את כל אנשי העיר לאותה
שמחה, וקראו לה פלה, ושמו
עמם כל אותו היום, והוא שמח
עמם בדברי תורה.

בין דמתברכא האי ארץ החיים מסטרא
דימינא, ומקבל מזונא, פדין בעינן רחמין
על כלא. רחם יי' אלהינו על ישראל עמך ועל
ירושלים עירך וגו', דהא מההוא מזונא וספוקא
דארץ החיים, נזכי בה אנו ובי מקדשא. דיתבני
בי מקדשא לתתא באינון רחמים.

ובשבת דלא אשתכח דינא, למיהוי נצח והוד
כלל חסדים, אומר רצה והחליצנו
למיהוי תרוייהו, (ישעיה נד) חסדי דוד הנאמנים,
ועל דא אל תהי צרה וגון וכו', דהא רצה
ומודים, אינון חסדי דוד, ושנים שלום
דקאמרן בצלותא, בברכת עושה שלום
במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו.

הטוב והמטיב, דכלא אתי מסטרא דימינא,
ולא מסטר שמאלא כלום. מאן דמברך
ברכת מזונא, איהו נטיל ברכאן בקדמיתא
מבלהו, ואתברך בכלל ברכת מזונא, ועל דא
אית ליה ארפא דחייין. מאן דנטיל כוס של
ברכה, וקא מברך עליה, פתיב (תהלים קטז) כוס
ישועות אשא. מאן ישועות דא ימינא, דאיהו
מושיע מכל מקטרגין דעלמא, דכתיב (ג"א
הושיעה לו ימינו) ותושע לו ימינו, וכתוב (תהלים ס)
הושיעה ימינך וענני.

אדחכי הוה נהיר יממא, קמו כלהו ונשקוהו.
אמר רבי יוסי, ודאי הלולא איהו
יומא דא, ולא ניפוק מהכא, עד דיתעביד
הלולא בכל אנשי מתא, דא הוא הלולא
דקודשא בריך הוא אתרעי ביה. נטלו לה
לאנתתיה, ובריכו לה בכמה ברכאן, עבדו
דאבוה יתקן ביתא אחרא לחדוה, פנישו כל
אנשי מתא לההיא חדותא, וקראו לה פלה.
וחדו עמהון כל ההוא יומא, ואיהו חדי
עמהון במלי דאורייתא.